

BUTLLETÍ EMPRESARIAL

Actualitat jurídica i econòmica per a empreses i directius

La seguretat i la confiança dels nostres clients, el més important

En aquest número:

- La seva empresa està obligada a presentar la declaració estadística Intrastat?2
- Un treballador pot treballar per una altra empresa durant les vacances?5
- Què passa si incompleix la seva obligació de dipositar els comptes anuals al Registre Mercantil? ..7

ARTÍCLES I CONSELLS D'INTERÈS

FISCAL

La seva empresa està obligada a presentar la declaració estadística Intrastat?

Estan obligats a presentar Intrastat, i a subministrar informació estadística a través de la declaració, les persones físiques o jurídiques subjectes a l'IVA, que intervenen en un intercanvi de béns amb un altre estat membre de la Unió Europea, i que superen els límits d'exempció establerts per al període de referència (actualment 400.000 euros). El subministrament de serveis està exclòs del sistema Intrastat.

L'informem que si la seva empresa comença a realitzar lliuraments o adquisicions intracomunitàries de mercaderies, a més del model 349 (declaració recapitulativa d'operacions intracomunitària, sigui quin sigui el volum d'aquestes operacions) exigible en aquests casos, també haurà de presentar la declaració estadística "Intrastat" si supera certs límits.

Què és Intrastat?

Intrastat, bàsicament, és una normativa que permet l'obtenció de les dades necessàries per a l'elaboració de l'estadística dels intercanvis de béns entre estats membres de la Unió Europea (UE).

Una declaració, no és tot el que és Intrastat, sinó molt més. A través del Sistema Intrastat es registren els intercanvis de béns, no de serveis, entre els estats membres de la UE. Més específicament, recull totes les mercaderies que circulin des d'un estat membre de la Unió Europea a un altre.

La informació obtinguda a la declaració Intrastat és requerida per les institucions i organismes nacionals i de la Unió Europea, així com per les associacions empresarials i sectorials i institucions acadèmiques, amb la finalitat de dur a terme les anàlisis econòmiques corresponents amb finalitats com el foment de l'exportació, prospecció de mercats, càlcul de magnituds macroeconòmiques, desenvolupament de la política comercial, etc.

En aquesta declaració s'informa, entre altres dades, del tipus de mercaderies; del valor, de les unitats o dels quilograms de cada producte; del país d'origen o de destinació, etc., subministrant així informació respecte a les balances comercials existents entre països de la UE. Com en les operacions realitzades dins de la UE no cal presentar el DUA (document en el qual es declaren aquestes dades per a operacions amb tercers països), l'Intrastat permet a l'administració disposar també d'aquesta informació.

Les dades individuals estan subjectes a confidencialitat i, per tant, les dades obtingudes sempre es publiquen de forma agregada de manera que no pugui ser identificat cap operador.

Haig de presentar declaració Intrastat?

Per saber si està obligat a presentar Intrastat, abans s'ha de conèixer el concepte d'obligat estadístic. Es tracta d'aquell que:

- ha formalitzat el contracte que té per efecte l'expedició o la introducció de les mercaderies, excepció feta del contracte de transport o, en defecte d'això,
- ha procedit o fa que es procedeixi a l'expedició de les mercaderies o es fa càrrec d'aquestes a la introducció o, en defecte d'això,
- està en possessió de les mercaderies objecte de l'expedició o de la introducció.

Coneixent això, bàsicament, estan obligats a presentar Intrastat, i a subministrar informació estadística a través de la declaració, les persones físiques o jurídiques que estan subjectes a l'IVA, que intervenen en un intercanvi de béns amb un altre estat membre de la Unió Europea, i que superen els llindars d'exempció establerts per al període de referència. El subministrament de serveis està exclòs del sistema Intrastat.

En concret, tots els subjectes passius de l'IVA, per qualsevol concepte, estan obligats a presentar la declaració recapitulativa Intrastat, que té periodicitat mensual, sempre que s'assoleixi el llindar d'exempció (actualment 400.000 euros).

Per tant, si el volum dels seus enviaments de mercaderies a altres països de la UE (expedicions) o de les seves adquisicions de productes procedents de la UE (introduccions) supera els 400.000 euros anuals (sense IVA), haurà de presentar la declaració estadística "Intrastat".

Les operacions comercials dels països de la UE amb Canàries, Ceuta i Melilla es declaren en Intrastat?

Els intercanvis de mercaderies amb estats membres de la UE que tinguin procedència o destinació a les Illes Canàries o les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla no es declaren en Intrastat.

Quan i com presentar l'Intrastat?

S'haurà de presentar una declaració d'expedició quan s'hagin realitzat operacions que suposin la sortida de mercaderies destinades a altres països de la Unió Europea i que superin els 400.000 euros l'any natural anterior. Així mateix, s'haurà de presentar la declaració quan en el curs de l'any, s'aconsegueixi aquest valor acumulat.

S'haurà de presentar una declaració d'introducció quan s'hagin realitzat operacions que suposin l'entrada de mercaderies procedent d'altres països de la Unió Europea i aquestes superin els 400.000 euros l'any natural anterior. Així mateix, haurà de presentar-se declaració quan en el curs de l'any, s'aconsegueixi aquest valor acumulat.

Els obligats a presentar la declaració en un determinat flux que no realitzin operacions en un mes, hauran de presentar la declaració sense operacions referides a aquest mes.

Exemple:

Un operador ha rebut de França durant l'any 2017 mercaderies amb un valor acumulat de 653.000 euros. En aquest cas, estarà obligat a presentar declaració Intrastat d'introducció tots els mesos de l'any 2018, àdhuc en el cas que algun d'aquests mesos no realitzi operacions.

Un operador va realitzar expedicions per valor de 350.000 euros l'any 2017. L'any 2018, va realitzar al gener operacions per valor de 300.000 euros; al maig, per valor de 100.000 euros; al juny, per valor de 250.000 euros; i, al desembre, per valor de 550.000 euros. Aquest operador no estarà obligat a declarar fins a arribar a les operacions de maig, mes en el qual ha assolit el llindar (300.000 + 100.000 = 400.000 euros). Per tant la seva obligació s'estendrà des del mes de maig fins al mes de desembre de 2018 i tots els mesos de l'any 2019.

El termini per presentar la declaració (presentació telemàtica: Models N-I, N-I, O-I, O-I) és fins al dia 12 del mes següent al mes natural al qual es refereixen les operacions declarades o, si és dissabte, diumenge o festiu, fins al dia hàbil següent. Exemple: la declaració del mes de juny es presentarà fins al 12 de juliol. I la declaració del mes de setembre de 2018, atès que el dia 12 d'octubre és festiu i cau en divendres, el termini s'amplia fins al dilluns 15.

Un treballador pot treballar per una altra empresa durant les vacances?

L'Estatut dels Treballadors estableix la impossibilitat de prestar serveis per al mateix empresari durant el període de vacances, però no diu res si la prestació de serveis es realitza per a un altre empresari. Aquest tema ja ha quedat resolt en la sentència del Tribunal Constitucional de 27 d'octubre de 2003, que permet al treballador prestar serveis per a una altra empresa durant el període de vacances.

Una de les qüestions que es segueix plantejant sovint pels treballadors en els departaments de recursos humans de les empreses, és si el treballador, durant els dies de vacances, pot treballar en una altra empresa. I és que durant les vacances pot succeir que l'empleat alliberat de treballar per l'empresa original o principal, es dedica durant aquest espai de temps a exercir altres funcions laborals en una altra empresa.

En primer lloc, cal tenir en compte que durant les vacances no es produeix un trencament del contracte laboral, sinó simplement una pausa en la prestació de serveis per part del treballador.

Un empleat pot treballar en una altra empresa durant les seves vacances?

Legalment, la resposta és que sí, tret que el contracte estipuli una clàusula d'exclusivitat.

L'apartat 1 de l'article 38 de l'Estatut dels Treballadors estableix la impossibilitat de prestar serveis per al mateix empresari durant el període de vacances, però no diu res si la prestació de serveis es realitza per a un altre empresari.

Aquest tema ja ha quedat resolt en la sentència del Tribunal Constitucional (TC) de 27 d'octubre de 2003, que permet al treballador prestar serveis per a una altra empresa durant el període de vacances.

En un primer moment, tant la jurisprudència com la doctrina entenien que el fet que un empresari contractés un treballador prèviament contractat per una altra empresa i que es trobés dins del seu període vacacional podia ser causa d'acomiadament disciplinari en entendre's que s'infringia la bona fe contractual.

No obstant això, el TC va resoldre aquest tema permetent als empresaris contractar treballadors en aquesta situació exposada anteriorment sempre que això no suposés una competència deslleial, ja que s'han de respectar els principis de fidelitat, no concurrència i sigil professional.

El TC entén les vacances com el període anual de lliure disposició per part del treballador la dignitat del qual es veuria limitada si l'empresari pogués controlar al treballador fins a tal punt de controlar els seus actes durant les seves vacances.

El TC va interpretar que l'empleat no està obligat a descansar en vacances, sinó que pot gaudir-les com vulgui, fins i tot treballant, a condició que no es produeixi competència deslleial, hi hagi un pacte de plena dedicació o pugui perjudicar els interessos d'una d'elles. El TC va manifestar al respecte, que el treballador té el dret de disposar del seu temps lliurement per expressar la seva pròpia personalitat com consideri adequada. El treballador pot treballar en una altra empresa, però el que no pot fer mai, és quedar-se a la mateixa empresa principal, continuant exercint les seves funcions durant el període de vacances (evidentment retribuïdes), perquè, com ja hem dit anteriorment, són un dret irrenunciable.

Atenció. No es permet que la feina es realitzi per a la mateixa empresa i se li retribueixi per això, ja que l'empresari no pot substituir les vacances dels seus treballadors per compensacions econòmiques com s'extreu de l'article 38.1 de l'ET, i de l'article 13 del Conveni 132 de l'OIT.

Entre empresari i treballador hi ha una sèrie de deures i drets que són recíprocs i un d'aquests deures que té el treballador és el de la competència deslleial que pot arribar a originar l'acomiadament disciplinari.

Per tant, la pluriocupació és legal i està permesa. Una empresa pot contractar el treballador que millor li convingui per al lloc de treball independentment de si ja està contractat per una altra empresa, està de vacances o en la situació que sigui sempre que aquesta contractació no constitueixi un supòsit de competència deslleial, que podria originar l'acomiadament del treballador en l'empresa habitual.

Això té la seva conseqüència més directa en la cotització, és a dir, si un treballador es troba en situació de pluriocupació, les empreses implicades ho han de comunicar per així realitzar la reducció proporcional de les bases de cotització en les diferents empreses, per al seu ajust amb els límits màxims de cotització establerts legalment.

Què passa si incompleix la seva obligació de dipositar els comptes anuals al Registre Mercantil?

El termini màxim per aprovar els comptes anuals en junta és de sis mesos des de la data de tancament de l'exercici, per la qual cosa per a la majoria de societats (les que tanquen l'exercici a 31 de desembre de cada any) el termini màxim de presentació en el Registre Mercantil acaba el 30 de juliol. La Llei de societats de capital estableix que la responsabilitat de dipositar els comptes anuals recau en els administradors. El seu incompliment donaria lloc a la imposició d'importants sancions a la societat i al seu tancament registral, la qual cosa impediria la inscripció d'actes i documents de la societat.

Li recordem que, per a totes aquelles societats el tancament de l'exercici social de les quals coincideix amb l'any natural (31 de desembre), el termini per a la formulació dels comptes anuals pels administradors de les societats, corresponents a l'exercici social tancat a 31 de desembre de 2017, va finalitzar el passat dia 31 de març de 2018, i el termini per a l'aprovació d'aquells comptes anuals per la junta general de socis/accionistes **finalitzarà el pròxim dia 30 de juny de 2018**. I a més durant el mes següent a la celebració de la junta general hem de dipositar els comptes anuals 2017 al Registre Mercantil.

Atenció. Podrà demorar la presentació dels comptes anuals com a màxim fins al **dia 30 de juliol de 2017**.

D'acord amb la Llei de societats de capital, els administradors de la societat estan obligats a elaborar els comptes anuals en el **termini màxim de tres mesos des del tancament de l'exercici social**, que si no s'estipula una altra data en els estatuts de la societat acaba el 31 de desembre de cada any.

També dins de les seves obligacions hi ha la de convocar la junta general ordinària en **els sis primers mesos** de cada exercici -normalment abans de finalitzar el mes de juny-, per aprovar els comptes anuals de l'exercici anterior, censurar la gestió social i resoldre sobre l'aplicació del resultat.

Un cop formulats, en els sis mesos posteriors al tancament, aquests comptes han de ser sotmesos a l'aprovació per part de la junta general de les empreses, així com resoldre sobre l'aplicació del resultat de l'exercici d'acord amb el balanç aprovat, i les empreses estan obligades a donar publicitat als comptes anuals mitjançant el dipòsit en el registre mercantil en el qual estigui inscrita la societat.

La presentació dels comptes per al seu dipòsit en el Registre Mercantil estarà dins del termini reglamentari si es presenten ***dins del mes següent a la data de celebració de la junta en la qual s'aproven***. El còmput del mes serà de data a data.

Quines són les conseqüències de no presentar en termini els comptes anuals?

- Les societats no podran inscriure en el Registre Mercantil cap document referit a la societat mentre l'incompliment persisteixi (excepte el cessament de l'administrador, una revocació de poders, la dissolució de la societat i el nomenament de liquidadors). Això implica que no es podran nomenar administradors ni atorgar poders fins que no estiguin dipositats els comptes.
- El tancament del Registre Mercantil impedirà a tercers conèixer la situació financera de la societat, la qual cosa provocarà que es presumeixi que existeixen complicacions econòmiques o de gestió de la societat.
- La imposició de sancions administratives que consisteixen en una multa que pot comportar des de 1.200 euros fins a 60.000 euros. En el cas que la facturació anual de la societat o, si escau, del grup de societats, sigui superior a 6.000.000 euros, el límit de la multa per cada any de retard s'eleva a 300.000 euros.
- La responsabilitat de l'administrador, que haurà de respondre davant de la societat, els socis i els creditors socials dels danys i perjudicis que causi per no haver complert els deures inherents del seu càrrec, entre els quals hi ha el dipòsit de comptes en el Registre Mercantil.
- La responsabilitat per deutes de l'administrador, en cas que la societat es trobi en una situació d'insolvència, ja que no dipositar els comptes anuals es considera com un supòsit de concurs de creditors culpable.
- Quan es constati que existeix una causa legal perquè la societat es dissolgui i els administradors no actuïn diligentment en el termini de dos mesos, hauran de respondre solidàriament amb el seu propi patrimoni pels deutes de la societat, és a dir que es perdre la responsabilitat limitada.

En aquest sentit és important que les empreses presentin els comptes com més aviat millor, dins del termini legal, si no vol ser sancionada. A més del perjudici econòmic que pot suposar la sanció, cal no oblidar l'abast que pot tenir en la reputació de l'empresa, ja que el tancament del Registre Mercantil impedeix als tercers conèixer la situació financera de la societat, que a efectes legals pot produir la presumpció per als creditors o tercers de l'existència de complicacions econòmiques o de gestió de la societat.

No obstant això, si els comptes anuals no s'haguessin dipositat per no estar aprovats per la junta general, el tancament registral es podrà evitar si aquesta circumstància s'acredita amb certificació de l'òrgan d'administració expressant la causa de la falta d'aprovació. Si aquesta situació persisteix, s'ha de presentar la certificació cada 6 mesos.

Es poden posar en contacte amb aquest despatx professional per qualsevol dubte o aclariment que puguin tenir respecte als continguts d'aquesta newsletter.

Com sempre estarem a la seva disposició per ampliar la informació que necessiti i realitzar els tràmits preceptius que sol·licitin.

Aquest Despatx no acceptarà cap tipus de responsabilitats per la informació continguda en aquesta newsletter.